

ladelse af at angive sin Indkomst, ikke ere knyttede til Undladelse af at angive sin Formue, eller, naar jeg skulde udtrykke det populært, at det blev udtalt i Vejledningen, at der ikke er nogen Angivelsespligt med Hensyn til Formuen. Det er noget, som Folk misforstaa, saaledes som Skemaerne nu ere udfærdigede, og da der ikke staar et Ord i Vejledningen om det modsatte, tro Folk, at de ogsaa ere pligtige til at udfylde Skemaets Rubrik om Formuen, hvad de jo ikke ere.

Jeg skal blot endnu udtale, at Mindretallet i Betænkningen opfordrer Justitsministeren til at træffe i alt Fald midlertidig Foranstaltning til at raade Bod paa det uheldige Forhold, at Domsafsigelse ved Sø- og Handelsretten ofte trækker utilbørligt i Langdrag. Jeg fremdrog ogsaa dette Punkt ved 1ste Behandling, og det skulde glæde mig og Mindretallet meget, om den ærede Minister vilde tage Hensyn dertil og træffe Foranstaltning til at afhjælpe disse Ulemper.

Jeg kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem, der sidst talte, sagde angaaende Honorarer og Dusrer til Statsbanernes Skibsførere. Jeg tør antage, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil tage Hensyn specielt til, som det i Betænkningen af Mindretallet er fremdraget, de nu fungerende Skibsførere, hvad dette Forhold angaar.

Madsen-Mygdal: Det forekommer mig ikke, at der var nogen særlig Grund for Mindretallet til at gentage sin Bemærkning til det Finanslovsforslag, som var til Behandling i Fjor. For det første er Udtalelsen om Anmærkningen, saa vidt jeg skønner, aldeles overflødig, nu da der om det paagældende Forhold foreligger en Lov, som kan ventes stadfæstet med det allerførste. Og hvad angaar Udtalelsen om, at det er stridende mod de Grundsætninger, der bør være ledende i en forsvarlig Statshusholdning, at Finansloven Aar efter Aar ender med et Underskud, synes jeg heller ikke, der var nogen videre Grund til at komme ind derpaa i Aar, saa meget mindre som det ærede Medlem, der sidst talte, jo meget godt ved — det have vi forhandlet om gentagne Gange tidligere — at dette Forhold skyldes en Arv fra Fortiden. Endvidere ere vi jo nu godt paa Vej til at faa dette Forhold rettet; det Finanslovsforslag, som foreligger til Behandling her i Dag, bærer gode Vidnesbyrd i saa Henseende.

Med Hensyn til Bemærkningen om

Skemaerne ønsker ogsaa jeg at sige et Par Ord, da jeg og mine Meningsfæller ere med til den Udtalelse, der foreligger i Betænkningen. Det er en Selvfølge, at Finansministeriet eller Skattedepartementet har baade en Ret og en Pligt til at opfordre til Selvangivelse, ikke blot af Indtægten, men ogsaa af Formuen, og at de have Ret til at anordne et Skema til Vejledning for Skatteyderne. For saa vidt kan jeg ikke se, at der er begaaet nogen som helst Fejl. At Skemaet er delt i tre Rubrikker, der ingenlunde, som det er blevet gjort gældende, dække over Sondringerne i Kommuneskattelovens § 7, anser jeg for en god Egenskab ved det, idet det paa denne Maade kommer til at indeholde en Vejledning for Skatteyderne. Det er jo altid bedre, end om Skemaet havde indeholdt 6—7—8 Rubrikker, som man jo ligesaa godt kunde have opstillet. For saa vidt er jeg altsaa fuldstændig enig i, hvad der er sket med Hensyn til Skemaerne. Men naar der er Tale om at forlange, at Formuen, enten direkte eller indirekte skal opgives, maa jeg være enig i, at det strider mod de Forudsætninger, under hvilke Skattelovene ere blevne til her i Landstinget, idet det var en udtrykkelig Forudsætning for deres Vedtagelse, at Selvanivelse af Formuen hverken direkte eller indirekte maatte fremtvinges. I øvrigt skal jeg slutte mig til Anbefalingen af Lovforslagets Vedtagelse, som det foreligger.

Finansministeren (Hage): Som den meget ærede Ordfører fremhævede, har Udvalget til Finansministeren rettet en Henstilling om at tage Spørgsmaalet vedrørende Skemaerne til Selvangivelse til Indkomstskat under Overvejelse. Jeg skal i denne Anledning gentage, hvad jeg udtalte ved 1ste Behandling, da dette Spørgsmaal blev fremdraget, at der for mig ikke er nogen Tvivl om, hverken at Skemaerne, saaledes som de ere udfærdigede af Finansministeren, ere i Overensstemmelse med Loven, eller at Finansministeren efter Loven er bemyndiget til at paabyde, at disse Skemaer skulle følges ved Selvangivelse. Imidlertid har Finansministeriet ikke ment at burde paabyde dette sidste. Det henstaar for en væsentlig Del til de vedkommende Skatteraads og Overskatteraadets Afgørelse, i hvilket Omfang man vil gøre den fuldstændige Udfyldning af Skemaerne obligatorisk eller ej. Jeg erkender imidlertid, at de Indvendinger, der ere fremførte imod ikke at